

ציוני ציף

תיירים מחו"ל המבקרים אצלנו שוכרים רכב ונוסעים בדרכים בלתי מוכרות, ובכדי להגיע ליעדם הם יבקשו ייעוץ מתושבי המקום ומשוטרים, וכן ישימו לב לשלטים בדרך. כידוע ישנם שלטים ירוקים גדולים עליהם רשום המרחק בין מקום אחד לשני. סימון ערים ואתרים באזור ושלטים המודיעים על שירותים שונים כמו: תחנות דלק, בתי חולים ואתרי נופש. כל השלטים האלה מקילים על המטייל.

לאנשים שאף פעם בחייהם לא היו בטיול ברגל או ברכב במדבר יהודה או בנגב, בוואדי או בנחל בגליל, הליכה על פי ציוני דרך תבטיח טיול מוצלח. ההסתמכות על ציוני דרך מצביעה על כך שהדרך כבר נבדקה על ידי אחרים שדאגו להשאיר שלטים כדי לעזור לבאים בעקבותיהם שלא יטעו בדרך. ככה נלמד מהנסיון שלהם ונוכל להימנע מהיתקלות בדרכים עקלקלות, אבנים ובורות מסוכנים ובכך נקצר את הדרך ליעד.

אנו כיהודים מאושרים מכך שאנו נהנים מסימני הדרך שנשארו ב"דרכי החיים" על ידי חכמים ונביאי ישראל.

התורה נותנת לנו חוקים ודרך חיים שיכולים להדריך ולכוון אותנו ביחסי אנוש. המצוות - אלה ציוני הדרך. במקום לטעות בדרך נוכל לעקוב אחר ציוני הדרך שהוקמו בידי משה רבנו, ירמיהו, עמוס, מיכה, חכמים ורבנים שבאו אחריהם. התורה היא שלט שמראה לאדם היהודי את הדרך שעליו ללכת בה כדי להגיע למקום מבטחים. הנביאים הם "טיילים" מנוסים שכבר דרכו במסלול והציעו דרכים כדי להתגבר על התקלות של הטיול בחיים.

שאלות

1. באיזה מסלול לדעתכם היה אדם מעדיף ללכת או לנסוע עם או בלי שילוט?
2. כיצד מרגיש אדם המטייל במקום שאין בו ציוני דרך, שלטים וחיצים המכוונים את המסלול?
3. ב"דרך החיים" בעולם הזה אנו צריכים להיעזר:
בתורה - במצוות - בנביאים וחכמים.
כתוב את תפקידו של כל אחד מהם!